

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/155/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512224235
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1512224235.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a členov senátu JUDr. Kataríny Štrignerovej a JUDr. Blanky Podmajerskej, v právnej veci navrhovateľa: K. X., Z.. XX.XX.XXXX, K. B. H. X, B., proti odporkyni: T.Z. X., J.. A., Z.. XX.XX.XXXX, K. B. H. X, B., o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov na čas po rozvode voči maloletému dieťaťu: Z. X., Z.. XX.XX.XXXX, bytom tamtiež, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, Vazovova 7/A, Bratislava, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 22.11.2013, č.k. 20P/349/2012-56, jednohlasne (pomerom hlasov 3:0) takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

V napadnutom rozhodnutí súd prvého stupňa :

- rozviedol manželstvo K. X., Z.. XX.XX.XXXX T. T. X., J.. A., Z.. XX.XX.XXXX uzavreté dňa 24.09.1983 v Bratislave, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Bratislava - J. vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým č. XXX,
- maloletého Z. X., Z.. XX.XX.XXXX sa na čas po rozvode zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok budú obaja rodičia,
- navrhovateľovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou XXX euro mesačne a to vždy vopred do 15. dňa toho ktorého mesiaca k rukám matky maloletého,
- deklaroval, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 18, § 23 ods.1, § 24 ods.1,2, § 25 ods.2, § 62 ods.1,2,3 Zákona o rodine a tým, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že vzťahy medzi manželmi sú vážne rozvrátené, manželstvo účastníkov si neplní svoje funkcie, čím mal za preukázané splnenie zákonných predpokladov k rozvodu manželstva. V otázke úpravy práv a povinností rodičov k maloletému Z., rešpektujúc i názor maloletého dieťaťa, zveril dieťa do osobnej starostlivosti matky s tým, že právo zastupovať ho a spravovať jeho majetok zveril obom rodičom.

V rozhodnutí napokon zaviazal navrhovateľa (otca maloletého dieťaťa) k plneniu vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu vo výške XXX euro mesačne, kedy pri rozhodovaní zohľadnil skutkový

stav zistený vykonaným dokazovaním .Pri určovaní výšky výživného zo strany navrhovateľa súd prvého stupňa vychádzal predovšetkým z objektívne odôvodnených potrieb maloletého a zohľadňoval primerané výdavky spojené s jeho výživou (strava, nevyhnutná lekárska starostlivosť, lieky, resp. výživové doplnky, ošatenie, hygiena, kultúrne vyžitie, telefón). Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že uhrádzaním polovice nákladov na bývanie si otec časť svojej vyživovacej povinnosti voči maloletému plní aj vo forme takéhoto plnenia, keď náklady na bývanie je potrebné jednoznačne zahrnúť do odôvodnených potrieb dieťaťa spojených s jeho výživou. Súd prvého stupňa ďalej v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že pri rozhodovaní v tejto otázke musel zohľadniť aj ďalšie plnenia uhrádzané zo strany navrhovateľa , ktorý maloletému uhrádza náklady spojené s návštevou školy, telefón a poskytuje mu vreckové na zabezpečovanie jeho záujmov. Otcom maloletého dieťaťa navrhovanú sumu 150 euro sa mu za týchto okolností javila ako primeraná ostatným potrebám maloletého, keďže musel zohľadňovať aj finančný podiel matky na výžive dieťaťa (vzhľadom na vek dieťaťa už nemožno zohľadniť kompenzovanie jej povinnosti osobnou starostlivosťou). Napriek príjmom vykazovaným v daňových priznaniach považoval súd prvého stupňa zárobkové schopnosti a možnosti oboch rodičov za približne rovnaké. Napokon uviedol, že časť výdavkov na výživu maloletého je tiež pokrytá rodinnými prídavkami, ktoré už teraz poberá matka.

V rozhodnutí o rozvoze súd prvého stupňa neupravil styk rodičov s maloletým nakoľko rodičia v konaní výslovne uviedli, že tento žiadajú neupraviť.

O trovách konania rozhodol podľa § 144 veta prvá O.s.p. tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

Proti výroku rozsudku v časti, v ktorej súd určil navrhovateľovi (otcovi) vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu narodenému z manželstva, podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa (matka) žiadajúc, aby odvolací súd po doplnení a vykonaní dokazovania rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa ust. § 220 O.s.p. zmenil a v novom rozhodnutí mu uložil povinnosť prispievať na výživu mal. Z. sumou XXX euro mesačne a i povinnosť doplatiť výživné na maloletého 3 roky spätne. Odvolateľka uviedla, že príjmy navrhovateľa neboli zistené v objektívnej výške a ním zdokladovaná suma nezodpovedá skutočnosti. Popri uvedenom zamestnaní pracuje dlhé roky ako taxikár a má v prenájme umývarku áut. Otec maloletého dieťaťa jej v minulosti na výživu maloletého, ako aj na náklady spojené s užívaním bytu prispieval len sporadicky.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu poukázal na to, že keďže je živnostník, všetky svoje príjmy má povinnosť udávať v daňovom priznaní. Svoje príjmy v danom konaní zdokladoval daňovým priznaním, ktorý je relevantným dokladom. Určené výživné zodpovedá jednak potrebám maloletého, ale aj jeho majetkovým a zárobkovým možnostiam a výdavkom . Na výžive maloletého sa dlhodobo podieľa a keďže s odporkyňou žijú i naďalej v spoločnej domácnosti, podieľa sa i na jej chode rovnako ako odporkyňa. Má vedomosť o tom, že odporkyňa bola v priebehu posledných mesiacov 3x na dovolenke v Egypte, s čím nepochybne mala náklady presahujúce ňou deklarované príjmy . V platení za bývanie sa striedajú po mesiaci a tvrdenia odporkyne o nepodieľaní sa na týchto nákladoch sú nepravdivé.

Kolízny opatrovník maloletého dieťaťa navrhol rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť.

Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. (keďže v preskúmanej veci nebolo potrebné dokazovanie zopakovať ani doplniť, súd prvého stupňa rozhodol po nariadení pojednávania a obsah spisu nesvedčí o tom, že by nariadenie odvolacieho pojednávania vyžadoval dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je podané dôvodne. Súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 120 ods. 1 O.s.p.), výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 132 O.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj primerane odôvodnil (§ 157 ods. 2 O.s.p.).

Podľa ust. § 24 ods.1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 62 ods. 1,2,5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

V danom prípade podala odporkyňa odvolanie len proti výroku rozsudku v časti, v ktorej súd prvého stupňa uložil navrhovateľovi (otcovi) povinnosť prispievať na výživu mal. Z. X., Z.. XX.X.XXXX sumou XXX euro mesačne, vždy do 15-ého dňa v mesiaci vopred k rukám odporkyne (matky). Ako prvoradé odvolací súd konštatuje, že výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom, tak po stránke fyzickej ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzna, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav ale aj vzhľadom na nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob prípravy na jej budúce povolanie a pod.. V zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení, základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu, je zistenie ich skutočných príjmov ale aj podkladov odôvodňujúcich záver, že tento dosahovaný príjem zodpovedá ich telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a závisí aj od zisťovania ich celkových majetkových pomerov v širšom slova zmysle. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti má súd vychádzať jednak zo všeobecných hľadísk, t.j. zo skúmania odôvodnených potrieb dieťaťa; rozsah ktorých je rôzny vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob prípravy na budúce povolanie, nadanie, záujmy dieťaťa; a vychádza zároveň aj z reálnych možností a schopností rodičov dieťaťa plniť si svoju vyživovaciu povinnosť. Medzi týmito dvoma kritériami, t.j. medzi odôvodnenými potrebami dieťaťa a reálnymi schopnosťami a možnostami rodičov, platí zásada priamej úmernosti, ktorá je plne v súlade s normatívnou zásadou, že dieťa má právo žiť na takej úrovni, na akej žijú jeho rodičia. Odôvodnenými potrebami sú aj také potreby, ktoré nie sú celkom bežné, ale zároveň sú pre vývoj dieťaťa prospešné, napr. rekreačné, kultúrne, vo vyššej miere zmierňujúce zdravotný hendikep a pod.. Rozsah odôvodnených potrieb osoby odkázanej na výživné, je teda súčasne závislý od reálnych schopností a možností osôb povinných poskytovať výživné, t.j. od ich zárobkových schopností a možností, počtu ich celkových vyživovacích povinností a pod..

V prejednávacom prípade aj podľa názoru odvolacieho súdu, výška výživného určená súdom prvého stupňa, ktorou je navrhovateľ (otec) povinný prispievať na výživu maloletého dieťaťa narodeného z manželstva, zodpovedá

kritériám rozhodným pre určovanie výživného na dieťa uvedené v ust. § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1 Zák. o rodine, t.j. je primeraná ako odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa, ako aj v konaní zisteným zárobkovým a majetkovým pomerom rodičov, pri zohľadnení práva detí odkázaných výživou podieľať sa na životnej úrovni rodičov. K odvolacím námietkam odporkyne je treba uviesť, že v konaní súd prvého stupňa pri rozhodovaní o výške výživného zohľadnil výšku príjmov oboch rodičov, ako aj ich majetkové pomery tak, ako boli jednoznačne preukázané vykonaným dokazovaním. Pokiaľ odporkyňa namieta nesprávnosť úvahy súdu prvého stupňa v otázke určenia výšky príjmov dosahovaných navrhovateľom, takáto okolnosť z vykonaného dokazovania nevyplývala. Pri rozhodovaní o výške výživného súd prvého stupňa správne zohľadnil i to, že obaja rodičia maloletého i naďalej žijú v spoločnej domácnosti, spoločne sa podieľajú na úhrade nákladov spojených s užívaním bytu a jeho udržiavaním a navrhovateľ i naďalej dobrovoľne finančne prispieva na náklady maloletého spojené so štúdiom.

S poukazom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa ust. § 219 ods.1,2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.